

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712200792
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712200792.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom tamtiež, proti odporcovi: O. G., nar. XX.X.XXXX, hlásený pobyt bezdomovca S., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenému opatrovníkom Mesto Martin, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/OZ Právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, so sídlom H., N. G. X, adresa pre doručovanie H., G. X, 2/ Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, právne zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, o zaplatenie 556,45 eur s príslušenstvom, na základe späťvzatia návrhu na začatie konania po vydaní rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 8C/81/2012-97 zo dňa 30.5.2012 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu na začatie konania, rozsudok okresného súdu z r u š u
je a konanie vo veci z a s t a v u j e .

Návrh vedľajšieho účastníka v rade 1/ na strane odporcu na prerušenie konania a predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov, vrátane vedľajších účastníkov na strane odporcu, n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom zo dňa 30.5.2012 v celom rozsahu zamietol návrh navrhovateľa, keď prihliadol na dôvodne vznesenú námietku premlčania (§ 101 ods. 1 Obč. zák.) vedľajším účastníkom v rade 1/ na strane odporcu. V spore úspešnému (§ 142 ods. 1 O.s.p.) odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu „náhrada trov konania nevznikla“. Vedľajšiemu účastníkovi v rade 1/ na strane odporcu priznal voči navrhovateľovi náhradu trov v sume 497,08 eur, ktorá pozostávala z odmeny za 3 úkony právnej pomoci, z náhrady cestovného a náhrady za stratu času.

Navrhovateľ podaním vykonaným po vyhlásení rozsudku (ešte pred jeho písomným vyhotovením a doručením) vzal svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť.

Následne po doručení rozsudku podal odvolanie proti jeho výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, keď namietal ich neúčelnosť. Vzhľadom na to, že úlohou samotného vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa, nevidel význam v jeho právnom zastúpení. Na podporu svojich argumentov poukázal na viacero súdnych rozhodnutí v obdobných veciach.

K otázke náhrady trov konania sa vyjadril i vedľajší účastník v rade 1/ na strane odporcu. V pomerne rozsiahlom podaní poukazoval na širšie súvislosti spotrebiteľských vecí a nutnosť dôslednej ochrany práv spotrebiteľa, ku ktorej práve činnosť vedľajšieho účastníka, vrátane kvalifikovaného zastúpenia advokátom, prispieva. Dôkazom toho je i úspech odporcu v súdnej veci, pričom súvisiace vyjadrenia neboli iba formálne „bez náležitej starostlivosti a opodstatnenosti“. Išlo teda o trovy účelne vynaložené. Prípadné nepriznanie trov pre vedľajšieho účastníka považoval za nespravodlivé. Do pozornosti dával tiež nerovnaký prístup, pokiaľ ide o právne zastúpenie (a z neho vyplývajúce nároky na náhradu trov konania) dodávateľských firiem a občianskych združení na ochranu spotrebiteľa. Rovnako vedľajší účastník označil rozhodnutia viacerých súdov, ktoré mu nárok na náhradu trov konania priznali.

Vedľajší účastník v rade 1/ na strane odporcu navrhol (i) prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., keď za prejudiciálne otázky, ktoré majú byť predložené Súdnemu dvoru Európskej únie považoval:

- či je v súlade s čl. 7 Smernice 93/13 EHS apriori nepriznanie nákladov právneho zastúpenia v súdnom konaní občianskemu združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov, pretože zo svojej podstaty takéto združenie musí mať odbornú spôsobilosť hájiť dotknuté záujmy;

- či je vnútroštátna možnosť pre súdy aj z úradnej povinnosti vyhlásiť neprijateľnú zmluvnú podmienku za neplatnú, dostatočnou zárukou ochrany práv spotrebiteľa a v tejto súvislosti či úkony právneho zástupcu združenia na ochranu záujmov spotrebiteľov, ktoré smerujú k tomu, aby spotrebiteľ nebol takouto podmienkou viazaný, sú apriori nadbytočné a neúčelné;

- či pod právom na súdnu ochranu a právom na zabezpečenie hospodárskych záujmov spotrebiteľov sa rozumie aj právo na náhradu trov konania;

- či je porušením základného práva združenia na ochranu záujmov spotrebiteľov, ak mu súd neprizná náhradu trov konania a nevysporiada sa so zjavne odlišnými rozhodnutiami súdov v obdobných veciach?

Odporca a ani vedľajší účastníci na jeho strane sa k späťvzatiu návrhu navrhovateľom žiadnym spôsobom nevyjadrili. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľova protistrana nevyjadrila nesúhlas so späťvzatím návrhu po vydaní rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 208 O.s.p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Vzhľadom na citované zákonné ustanovenie a popísanú procesnú situáciu krajský súd rozhodol o pripustení späťvzatia návrhu, napadnutý rozsudok (v celom rozsahu) zrušil a konanie vo veci zastavil.

Nadväzne rozhodoval o náhrade trov konania, pričom zohľadnil (aj) vyjadrenia navrhovateľa a vedľajšieho účastníka v rade 1/ na strane odporcu.

Odvolací súd prioritne vychádzal z kritéria účelnosti vynaložených trov (§ 142 v spojení s § 146 O.s.p.), ktoré kritérium je rozhodujúce pri priznávaní náhrady trov konania jednotlivým - v konaní zainteresovaným - subjektom. Posúdenie uplatňovaných trov prostredníctvom tohto základného kritéria musí predchádzať eventuálne posúdenie ich (ne)priznania v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. t.j. z hľadiska dôvodov hodných osobitného zreteľa. Účelnosť vynaložených trov je pritom potrebné posudzovať vo svetle okolností každého jednotlivého súdneho prípadu.

Krajský súd konštatuje, že odmenu a súvisiacu náhradu hotových výdavkov za úkony právnej služby poskytnuté vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu jeho právnym zástupcom v súdnej veci nemožno kvalifikovať ako účelne vynaložené trovy. Je nepochybné, že takmer absolútne totožné vyjadrenie vo veci samej vedľajší účastník predložil/predkladá v niekoľkých ďalších tisíckach súdnych sporov. Nadväzne je plne dôvodným záverom, že vo svojej podstate ide len o „vpísanie“ údajov napr. o označení vecí,

účastníka, termínoch pojednávania, a pod. do vopred pripraveného textu. Takúto činnosť rozhodne nemožno považovať za tak odborne náročnú, ktorá by bola vyžadovala úplne právnické vysokoškolské vzdelanie, vrátane príslušnej advokátskej praxe. Jedná sa totiž o bežné administratívne úkony, ktoré vedľajší účastník - ako občianske združenie kreované práve na ochranu práv spotrebiteľa - je spôsobilé vykonať samostatne a bez akýchkoľvek zásadnejších problémov.

Zároveň v podstate ako (jasný) príklad neúčelnosti trov možno uviesť aj postup právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v rade 1/ na strane odporcu v súvislosti s pojednávaním v súdnej veci na okresnom súde dňa 30.5.2012. Právny zástupca zo svojho sídla cestoval 240 km na pojednávanie a ďalších 240 km späť, na ceste strávil 8 hodín a na samotnom pojednávaní iba odkázal na písomné vyjadrenie, ktoré „krátkou cestou“ doručil konajúcemu súdu. Pritom je nutné zdôrazniť, že dotknuté podanie svojim obsahom predstavovalo vyjadrenie zodpovedajúce vyššie uvedenému popisu „formulárových“ podaní.

Vo vzťahu k širším súvislostiam, na ktoré poukazujú obe zainteresované strany, krajský súd dodáva, že hľadisko účelnosti trov právneho zastúpenia v prípade zastupovania vo väčšom množstve totožných prípadov (relevantným je už počet dosahujúci niekoľko desiatok) uplatňuje štandardne vo svojej rozhodovacej činnosti. To znamená, že rovnako posudzuje účelnosť trov právneho zastúpenia (okrem iného) u dodávateľov i u spotrebiteľov, pričom základom je vedomosť, predovšetkým z vlastnej rozhodovacej činnosti (§ 121 O.s.p.), o početnosti argumentačne totožných úkonov právnej služby, v rámci ktorých sa iba obmieňajú údaje o jednotlivých účastníkoch, o spisových značkách súdneho konania, o označení zmlúv, o časových údajoch a pod.

Odvolačný súd nevyhovel návrhu vedľajšieho účastníka v rade 1/ na strane odporcu na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., keďže ním vymedzené prejeduciálne otázky neboli vôbec významné z hľadiska rozhodnutia o posudzovanom výroku a ani ich eventuálne kladné zodpovedanie by nebolo spôsobilé podmieniť iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Vo vzťahu k jednotlivým otázkam je nutné zdôrazniť, že odvolateľ v nemalej miere podsúva právne stanoviská, ktoré súd prvého stupňa a ani odvolací súd nezaujal (najmä tvrdenia o právnych názoroch „apriori“). Celková formulácia otázok je neprimerane zavádzajúca, sugestívna a zamlčivajúca podstatu individuálneho posúdenia prejednávaného prípadu.

Súčasne je žiaduce uviesť, že krajský súd „nerozporuje“ oprávnenie vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania (samozrejme, účelne vynaložených), ani oprávnenie dať sa zastupovať v spore advokátom. Inými slovami, o náhrade trov vedľajšieho účastníka rozhoduje odvolací súd na základe tých istých východísk a záverov, ako o náhrade trov (samotných) účastníkov konania.

Na základe popísaných okolností ani na jednej procesnej strane, vrátane vedľajších účastníkov, nedošlo ku vzniku účelne vynaložených trov, a preto odvolací súd o trovách celého konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a žiadnemu z nich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie ni e je prípustné.